

Bijlage 2: Beknopt overzicht powerpointpresentatie

bij les 1

Hier zie je de kinderen van Graaf Godard van Aldenburgh Bentinck. Het meisje op de foto is Elisabeth. Deze foto is meer dan 100 jaar geleden genomen. Elisabeth is geboren in 1892, op de foto is ze ongeveer 8 jaar oud...dan is het 1900. Samen staan ze op de brug bij het kasteel Amerongen. Elisabeth heeft takken geplukt in de tuin zie je dat? Op de andere foto zie je Graaf Godard van Aldenburgh Bentinck met zijn hond. Misschien is dat wel Hector. Hector heeft een prachtige begraafplaats gekregen in de tuin van het Kasteel. Graaf Godard hield erg van dieren, vooral honden en paarden. Elisabeth heeft dat vast van haar vader overgenomen. Hoe zou jij het vinden om op het Kasteel te wonen en te kunnen spelen met de kinderen van de graaf?

Deze dieren hebben allemaal gewoond op het Kasteel. Deze dieren zijn ook allemaal begraven in een dierengraf in de kasteeltuin. Denk je dat alle mensen dat vroeger deden? Hun dieren in de tuin begraven? Nee hoor...dieren werden vroeger vaak gebruikt om geld mee te verdienen (hondenkarren, paard en wagen, Kees de Gashond (die naar gaslekken moest snuffelen) en als ze niet goed meer mee konden werden ze gewoon doodgemaakt. Pas in het begin van de 20e eeuw kwamen er steeds meer dieren bij mensen thuis om ze gezelschap te houden. 'Gezelschapsdieren' werden ze ook wel genoemd. Houd jij ook van dieren? Heb jij een dier thuis? Wie zorgt voor het dier?

Elisabeth en de dieren rond Kasteel Amerongen

Toen Elisabeth nog een jong meisje was leerde ze al paardrijden (hier zit ze op een ezel in 'amazonazit' met twee benen aan een kant). Elisabeth heeft totdat ze heel erg oud was paardgereden. Er werden op het Kasteel vaak rijtochten met de paarden georganiseerd. Ook waren er altijd honden en katten op het kasteel. Elisabeth heeft er voor gezorgd dat de katten altijd naar binnen konden: overal bij de deuren waren speciale gaten waar ze door konden! Elisabeth vond dieren die mishandeld werden erg zielig. Ze probeerde ze altijd zo goed mogelijk te helpen. Ze was dan wel een gravin, ze zag er vaak heel eenvoudig uit doordat ze altijd met dieren in de weer was.

De graaf, de keizer...en de dieren...

Hier zie je Graaf Godard van Aldenburg Bentinck in de huiskamer met de hond Berry. Hij hield erg veel van de hond. Trouwens iedereen was dol op Berry. Weet je wat voor soort hond het is?

Op de andere foto zie je de (ex-) keizer Wilhelm II met twee bediendes en zijn hond Senta. Wilhelm was erg dol op deze hond. De hond heeft met hem de Eerste Wereldoorlog meegemaakt. Bij Huis Doorn zijn ook dierengraven: alle honden van de keizer liggen netjes op een rij. De keizer hield ook van de zwanen in de grachten van Kasteel Amerongen. Telkens als hij op bezoek kwam bij de familie Van Aldenburg Bentinck zocht hij even de zwanen op. Misschien heeft hij de zwanen leren kennen toen hij 1 ½ jaar logeerde op Kasteel Amerongen!

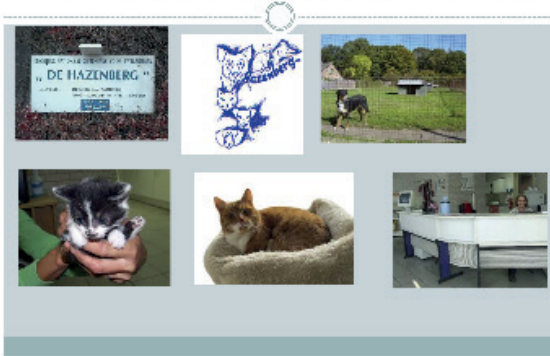

Hier zie je dat de kinderen van Elisabeth ook veel met de dieren optrokken. Op de onderste foto's zie je Rudy op een paard en Rudy met Berry. Op de bovenste foto zie je Gravin Elisabeth op Uranus en naast haar lopen twee van haar drie kinderen en haar man Sigurd von Ilsemann. Hoe zou jij het vinden als je moeder altijd met dieren in de weer was?

Elisabeth was al lid van de dierenbescherming geworden toen ze nog kind was. Zo vond ze het maar niks dat er vrouwen liepen met jassen van zeehondenbabybont. Elisabeth heeft haar positie als gravin gebruikt om de dieren die mishandeld en verwaarloosd werden te helpen. In de tijd tot aan de Tweede Wereldoorlog probeerde ze bijvoorbeeld zoveel mogelijk mishandelde paarden te kopen om ze in speciale kampen te laten aansterken. Dit deed Elisabeth niet in haar eentje. Ze deed samen met allerlei organisaties voor dierenbescherming die vanaf het begin van de 20e eeuw bestonden en waar zij lid van was. Toen haar man in 1952 overleed, wierp Elisabeth zich helemaal op als helper van zieke en mishandelde dieren. Heel veel mensen brachten dieren naar Kasteel Amerongen. Elisabeth ving de dieren op en had altijd goede raad. Het Kasteel was op een gegeven moment eigenlijk te klein voor alle dieren en ook niet zo geschikt. Toen kwam er een organisatie bij Elisabeth, Amivedi uit den Haag, die daar al een dierenasiel was gestart, en vroeg of Elisabeth een groot stuk van haar land wilde afstaan voor een dierenasiel. Dat wilde zij wel. Op de helling van de Amerongse berg, van oudsher 'De Hazenberg' genoemd, verrees in 1955 dierenasiel De Hazenberg. Allerelei dieren vonden er onderdak en goede zorg.

Meer dan 60 jaar dierenasiel De Hazenberg

Het is al meer dan 60 jaar geleden dat Elisabeth de Hazenberg heeft gesticht. Het dierenasiel is er nog steeds en het heet officieel zelfs: Stichting nationaal dierenpark voor zwerfdieren. De bedoeling was van het begin af aan om mishandelde en verwaarloosde dieren te verzorgen en dan op den duur weer een nieuw baasje te geven. Elisabeth heeft tot haar dood in 1971 heel veel gedaan voor dieren. Ze is voor heel veel mensen een voorbeeld geweest. Ze leerden van haar hoe je het beste met dieren om kunt gaan...ken je voorbeelden van nu? Hoe gaan wij nu om met onze dieren?